

Rep.Nr.

2010/1782

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 14 JUNI 2010.

3DE KAMER

Bediendecontract
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

L

Appellant op hoofdberoep en
geïntimeerde op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door Mr. R. DE SAN,
advocaat te LASNE.

Tegen:

KELLOGG'S PRODUITS ALIMENTAIRES,
vennootschap naar buitenlands recht,
met handelsbenaming KELLOGG'S BENELUX,
met maatschappelijke zetel gevestigd te
1930 ZAVENTEM, Belgicastraat 7.

Geïntimeerde op hoofdberoep en
appellante op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door Mr. E. TRUYENS,
advocaat te KONTICH.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 6 februari 2009;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 14 oktober 2009;
- de conclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter buitengewone openbare terechtzitting van 10 mei 2010 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer I trad op 24 januari 2005 in dienst van de Kellogg's Benelux, Belgisch bijkantoor van SA Kellogg's Produits Alimentaires, vennootschap naar Frans recht, hierna genoemd Kellogg's, als bediende 'field sales manager', met schriftelijke arbeidsovereenkomst van 3 november 2004.

In een (Franstalige) begeleidende brief van dezelfde datum wordt melding gemaakt van de betaling van een bonus van 0 tot 12 % van het jaarsalaris, naast de in de arbeidsovereenkomst overeengekomen voorwaarden.

Met (Franstalige) brief van 28 februari 2006 beëindigde de heer L de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn die een aanvang nam op 1 maart 2006 om te eindigen op 15 april 2006.

Met brief van 1 maart 2006 bevestigde Kellogg's te aanvaarden dat de heer L vanaf 14 april 2006 vrijgesteld zou worden van elke verplichting jegens de firma.

Met (Franstalige) E-mail van 12 september 2006 vorderde de heer L betaling van de bonus die hem verschuldigd zou zijn voor de periode van 1 januari tot 14 april 2006.

Met brief van 20 november 2006 antwoordde Kellogg's dat geen bonus zou worden uitbetaald, daar de bonus wordt uitbetaald op voorwaarde dat de bediende in dienst is op 31 december van het lopend jaar.

Met aangetekende brief van 5 februari 2007 vorderde de raadsman van de heer L betaling door Kellogg's van een bonus van 2.798,22 EUR, van een conventionele loonsverhoging van 5 % vanaf 1 januari 2006 en van 60 EUR inhoudingen op het loon.

Met brief van 9 maart 2007 betwistte de raadsman van Kellogg's deze vorderingen.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 13 april 2007 vorderde de heer L voor de Arbeidsrechtbank van Brussel betaling door Kellogg's van volgende bedragen:

2.448,45 EUR pro rata bonus 2006

1.101,46 EUR achterstallige loonindexering

1,00 EUR provisioneel op een ex aequo et bono
geschatte schade van 1.500,00 EUR als vergoeding voor
advocaatskosten

de eerste twee bedragen te vermeerderen met de wettelijke intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 april 2006, alle gevorderde bedragen te vermeerderen met de gerechtelijke intrest.

Hij vorderde tevens de veroordeling van Kellogg's tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

In zijn syntheseconclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank op 12 september 2008, breidde de heer L zijn vordering tot betaling van een achterstallige loonindexering uit tot 1.300,36 EUR. Tevens stelde hij dat de vordering tot betaling van advocaatskosten zonder voorwerp was geworden.

b.-

Met vonnis van 6 februari 2009 verklaarde de Arbeidsrechtbank van Brussel de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. Zij veroordeelde Kellogg's tot betaling aan de heer I van 214,07 EUR bruto achterstallige loonindexering, dit bruto bedrag te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf de opeisbaarheid en de gerechtelijke intrest 'vanaf de dagvaarding.

Elk der partijen werd veroordeeld tot de eigen kosten.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 14 oktober 2009 stelde de heer L hoger beroep in tegen het vonnis op 6 februari 2009 gewezen door de Arbeidsrechtbank van Brussel.

Hij vorderde het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw recht doende zijn oorspronkelijke vordering gegrond te verklaren, met verwijzing van Kellogg's tot de kosten van beide aanleggen.

e.-

Met conclusie, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 29 december 2009, stelde Kellogg's incidenteel beroep in tegen het vonnis op 6 februari 2009 gewezen door de Arbeidsrechtbank van Brussel.

Kellogg's vorderde het bestreden vonnis te vernietigen voor zover het de vordering tot betaling van achterstallige loonindexering ten belope van 214,07 EUR gegrond verklaard en opnieuw recht doende, deze vordering ongegrond te verklaren, met veroordeling van de heer Lorent tot de kosten van het hoger beroep.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat ze ontvankelijk zijn.

IV. BEOORDELING

1. Toepassing van het Nederlandstalig Taaldecreet

a.-

Ter zitting van 10 mei 2010 heeft het hof aan partijen de gelegenheid geboden standpunt in te nemen over de vraag wat het gevolg is van het feit dat een aantal documenten niet in de Nederlandse taal werden gesteld, meer bepaald de brief van Kellogg's van 3 november 2004, de opzeggingsbrief van de heer L en de documenten met betrekking tot onder andere de toekenning van een bonus en een conventionele loonsverhoging ('compensation policy') voor 2006 en 2007.

b.-

Met toepassing van de bepalingen van het Nederlands Taaldecreet is de te gebruiken taal voor de sociale betrekkingen tussen werkgever en werknemer het Nederlands.

Met toepassing van artikel 1 van het Decreet is dit van toepassing op de natuurlijke personen en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben.

Onder exploitatiezetel moet worden verstaan, elke vestiging of elk activiteitencentrum met een zekere stabiliteit waaraan her personeelslid verbonden is.

(vgl. Arbh. Bergen 28 september 1989, J.T.T. 1990, 428; Arbh. Luik 28 juni 1995, 341)

De exploitatiezetel van Kellogg's waaraan de heer L verbonden was ligt in Zaventem, gemeente die gelegen is in het Nederlandstalig landsgedeelte.

Met toepassing van artikel 10 eerste lid van het Nederlands Taaldecreet zijn de stukken of handelingen die in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet nietig. Deze nietigheid wordt ambtshalve door de rechter vastgesteld.

Hieruit volgt dat de rechter niet vermag acht te slaan op de in de verkeerde taal opgestelde documenten en dat hij geen rekening mag houden met de inhoud ervan.
(vgl. Cass. 31 januari 1978, T.S.R. 1978, 329)

Met toepassing van deze bepalingen is het duidelijk dat de brief van Kellogg's van 3 november 2004, de opzeggingsbrief van de heer L en de documenten

met betrekking tot onder andere de toekenning van een bonus en een conventionele loonsverhoging ('compensation policy') voor 2006 en 2007, nietig zijn.

Met toepassing van artikel 10 eerste en derde lid van het Nederlands Taaldecreet stelt het hof de nietigheid van dit document vast.

Gelet op het feit dat de arbeidsovereenkomst ondertussen beëindigd is, acht het hof het niet nuttig de vertaling van de stukken te bevelen.

Artikel 10 vijfde lid van het Nederlands Taaldecreet bepaalt evenwel dat deze nietigverklaring geen nadeel kan berokkenen aan de werknemer.

Bijgevolg kan het arbeidshof bij de beoordeling van de betwisting rekening houden met de inhoud van de nietige documenten, voor zover deze aan de heer L rechten toekennen.

2. Pro rata bonus

a.-

Uitgaande van het principe dat een veranderlijk loonbestanddeel behoudens andersluidende bepaling in principe deelbaar en bijgevolg verworven wordt naarmate arbeid wordt gepresteerd, stelt de heer L recht te hebben op een bonus voor het jaar 2006, gecijferd pro rata temporis de door hem in dat jaar geleverde prestaties.

Kellogg's argumenteert dat de heer L geen recht heeft op de gevorderde pro rata bonus, daar hij niet voldoet aan één van de voorwaarden voor de toekenning van een bonus, met name in dienst van de firma zijn op het ogenblik van de uitbetaling ervan.

b.-

Met betrekking tot de deelbaarheid of ondeelbaarheid van premies, bonussen of andere veranderlijke bestanddelen kan nuttig worden gerefereerd aan de principes die worden vooropgesteld met betrekking tot één van deze premies, de eindejaarspremie.

Hierbij wordt uitgegaan van de principiële deelbaarheid van dergelijke premies, die als tegenprestatie van arbeid die wordt geleverd ter

uitvoering van de arbeidsovereenkomst, verkregen worden naarmate de arbeid wordt verricht.
(vgl. Cass. 9 september 1985, R.W. 1985-86, 2692, noot R. Boes)

Dit impliceert dat bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst vóór het ogenblik waarop de premie wordt betaald, de premie in beginsel pro rata temporis verschuldigd is voor de tijdens de referentieperiode tot op dat tijdstip geleverde arbeid.
(vgl. Cass. 24 april 2006, J.T.T. 2007, 6, noot)

c.-

Van de regel van de principiële deelbaarheid van een bonus kan worden afgeweken door een andersluidend beding.

Het recht op loon kan ontstaan uit de wet, uit een collectieve arbeidsovereenkomst, uit de individuele arbeidsovereenkomst of uit een algemeen, standvastig en vast gebruik.

Dit impliceert dat het recht op loon in principe en met inachtneming van de dwingende bepalingen van de wetten die de materie regelen, kan worden beperkt door de wet, een collectieve of een individuele arbeidsovereenkomst of door een algemeen, standvastig en vast gebruik.

Bijgevolg is er in principe geen wettelijk beletsel om de toekenning van een bonus te verbinden aan voorwaarden, zoals de voorwaarde om in dienst te zijn op het tijdstip van de toekenning van de premie.
(vgl. Arbh. Gent 26 mei 2004, J.T.T. 2004, 189)

d.-

Artikel 870 Ger.W. bepaalt dat elke partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert.

Wanneer Kellogg's bijgevolg aanvoert dat een van de voorwaarden voor de toekenning van de bonus 2006 erin bestaat dat de werknemer slechts aanspraak kan maken op de gevorderde bonus indien hij op het ogenblik van de uitbetaling ervan in dienst is, dient zij van de bewering het bewijs te leveren.

Dit bewijs kan niet worden geleverd door de documenten met betrekking tot het bezoldigingsbeleid ('compensation policy'), daar deze documenten zoals onder 1.b geoordeeld, nietig zijn.

Aan de orde is de vraag of Kellogg's het bewijs levert van het feit dat binnen de onderneming een algemeen, standvastig en vast gebruik bestaat om de toekenning van de bonus te laten afhangen van de voorwaarde in dienst te zijn op het ogenblik van de betaling ervan.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert Kellogg's dit bewijs door het voorleggen van de individuele rekeningen van de personeelsleden waarvan de overeenkomst werd beëindigd in de periode 2003-2006, waaruit als algemeen en vaststaand gebruik kan worden afgeleid dat personeelsleden die niet in dienst waren op het ogenblik van de bonus, geen betaling ervan ontvangen hebben.

Ten onrechte refereert de heer L aan één afwijkend 'geval', met name dat van de heer E

Hierin niet tegengesproken door de heer L verklaart Kellogg's dat de premie die aan de heer E werd betaald, een tegenprestatie is voor het feit dat de heer E bereid was een lange opzeggingstermijn te presteren en zelfs weekendwerk om een belangrijk project af te werken, en geen bonus zoals thans gevorderd door de heer L

Het enkele feit dat deze premie werd betaald onder dezelfde code als de bonus, toont niet aan dat het over dezelfde bonus gaat, nu terecht wordt voorgehouden dat onder de aangeduide code alle premies worden aangegeven die hetzelfde regime van sociale zekerheidsbijdragen en bedrijfsvoorheffing volgen.

e.-

Het was dan ook terecht dat de eerste rechter de vordering van de heer L tot betaling van een pro rata bonus als ongegrond heeft afgewezen.

Het hoger beroep van de heer L ten aanzien van dit onderdeel van zijn vordering is bijgevolg ongegrond.

3. Achterstallige loonindexering

a.-

De heer L baseert dit onderdeel van zijn oorspronkelijke vordering op de stelling dat hoofdstuk 3.1 van het 'compensation policy 2006' zoals voorgesteld op 6 april 2006 hem het recht toekent op

een verhoging van zijn vaste wedde met 6 %, en dit vanaf 1 januari 2006. Hij stelt in dit verband dat hij thuishoort in categorie Q1 en rekening houdend met een performantie niveau B+, recht op een loonsverhoging van 6 %.

Kellogg's argumenteert dat de toekenning van een loonsverhoging geen automatisme is, doch enkel toegekend kan worden na een evaluatie door de hiërarchische overste, en bovendien dat de heer Lorent slechts in categorie Q3 kon worden ondergebracht.

b.-

Zoals onder 1.b geoordeeld kan het arbeidshof bij de beoordeling van de betwisting rekening houden met de inhoud van dit weliswaar nietige document, vermits de heer Lorent hieruit mogelijk rechten kan putten.

Vast staat dat de eventuele loonsverhoging in 2006 het gevolg is van de prestaties van de heer L in 2005, waarbij volgens de eigen opgave van Kellogg's de heer L betaling kreeg van een bonus van 5,70 % van zijn jaarsalaris, wat overeenstemt met een performantie niveau B+.

Voor zoveel als nodig merkt het arbeidshof op dat Kellogg's wel beweert, doch niet bewijst dat de conventionele loonsverhogingen slechts werden toegekend na een evaluatie door de hiërarchische overste. Deze stelling wordt niet ondersteund door de door Kellogg's voorgelegde 'compensation policy 2006', en evenmin door enig ander bewijskrachtig document.

Aan de orde is dan de vraag welke loonsverhoging moet worden toegekend, vermits de 'compensation policy 2006' de conventionele verhoging afhankelijk maakt van de categorie waarin de werknemer werd ondergebracht (kwartielen Q1 tot Q4).

Hierin niet tegengesproken door de heer L verduidelijkt Kellogg's dat een werknemer wordt ondergebracht in één van deze kwartielen naargelang van het loonniveau, waarbij Q1 overeenstemt met de loonvork van de 25 % minstbetaalden.

Indien de heer L beweert tot deze categorie te behoren dient hij hiervan het bewijs te leveren. De heer I levert dit bewijs niet, alleszins niet door de loutere bewering dat hij tot het kwartiel Q1 behoort.

Kellog's erkent dat de heer L behoorde tot kwartiel Q3.

De werknemer die behoort tot dit kwartiel en een performantieniveau B+ heeft, kan aanspraak maken op een conventionele verhoging van zijn basisloon met 4 %.

Het was dan ook ten onrechte dat de eerste rechter een conventionele loonsverhoging van 6 % toekende.

C.-

Vervolgens stelt zich de vraag vanaf wanneer deze loonsverhoging wordt toegekend, waarbij rekening moet worden gehouden dat de evaluatie van de resultaten van het jaar 2005 gebeurt in maart 2006 en de bonus wordt toegekend in april 2006.

Indien de heer L beweert dat dit gebeurt met retroactieve werking tot 1 januari 2006, dient hij hiervan het bewijs te leveren. De heer L levert dit bewijs niet, zodat de eerste rechter op goede gronden oordeelde, mede rekening houdend met de 'compensation policy 2006', dat de loonsverhoging wordt toegekend met ingang van 1 april 2006.

Rekening houdend met het feit dat op de loonbrief van april 2006 een basissalaris wordt vermeld van 4.638,19 EUR en de heer L van 1 tot 14 april arbeid of daarmee gelijkgestelde dagen presteerde, heeft hij recht op $(4.638,19 \text{ EUR} \times 14/30) \times 4 \% = 86,58 \text{ EUR}$ achterstallige loonindexering.

d.

Samengevat betekent dit dat het hoger beroep met betrekking tot dit onderdeel van de vordering ongegrond is en het incidenteel beroep gedeeltelijk ongegrond.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;

Vernietigt het bestreden vonnis doch enkel voor zover het Kellogg's veroordeelde tot betaling aan de heer L van 214,07 EUR achterstallige loonindexering, dit bruto bedrag te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf de opeisbaarheid en de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding, en opnieuw recht doende, verklaart de vordering van de heer L tot betaling van achterstallige loonindexering gegrond ten belope van 86,58 EUR, dit bruto bedrag te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf de opeisbaarheid en de gerechtelijke intrest vanaf de dagvaarding;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle overige beschikkingen;

Verwijst de heer L in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 650 EUR rechtsplegingsvergoeding.

★

★

★

Aldus gewezen door de 3de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

D. RYCKX : Raadsheer.

S. ALAERTS : Raadsheer in sociale zaken als
werkgever,

J. DE DECKER : Raadsheer in sociale zaken als
werknemer-bediende,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

S. ALAERTS,

J. DE DECKER,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,

En uitgesproken op de buitengewone openbare terecht-
zitting van de 3de kamer van het Arbeidshof te Brussel
op 14 juni 2010 door de heer D. RYCKX, Raadsheer,
bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,